

[Aksel Larsen.]

optager en undersøgelse, og jeg har sagt, at jeg er godt i gang med den side af sagen, men jeg kan ikke ved en beslutning af det høje ting lade mig påvirke til at foretage noget, som er i strid med en lov, jeg skal overholde.“

Denne justitsministerielle udtalelse er direkte i strid med, hvad der står i retsplejeloven, og direkte i strid med retsplejelovens autoriserede fortolkning. I retsplejelovens § 975, som den højtærede justitsminister ved samme lejlighed henviste til, står der intet om politimæssig efterforskning. Der står følgende:

„Når en forfølgning, som ved undersøgelsesret har været indledet mod en bestemt sigtet, standses (§ 825), eller når, efter at tiltale er rejst, forfølgningen frafalder, uden at dom bliver afsagt, kan, udenfor det i § 826 omhandlede tilfælde, ny forfølgning ved undersøgelsesret eller ny tiltale kun rejses, når nye beviser af vægt senere kommer for dagen, eller de i nedenstående § 976 angivne betingelser er til stede.“

Som kommentar til denne paragraf og som vejledning til forståelse af retsplejeloven med bilove har højesteretsdommer Victor Hansen og professorerne Stefan Hurwitz og Erwin Munch-Petersen udtrykkeligt i deres værk „Retsplejeloven med Bilove m. v.“ skrevet, at reglen kun gælder, når der er tale om nye retlige undersøgelser. Forfatterne siger, at ny udenretlig efterforskning må derimod kunne finde sted, når der foreligger særlige holdepunkter for, at der derigennem vil kunne tilvejebringes de fornødne bevisligheder for genoptagelse.

Det, min dagsorden krævede, var ikke en retlig undersøgelse, men en genoptagelse af den politimæssige efterforskning, og jeg beklager påny at måtte sige det: justitsministeren har ikke holdt sig til sandheden, da han i folketinget påstod, at det ville være ulovligt at genoptage den politimæssige efterforskning. Det gør ikke hans ansvar mindre, at folketingsflertallet med tre jurister, de ærede medlemmer hr. Hækkerup, hr. Thisted Knudsen og hr. Thestrup som ordførere, har undladt at protestere mod justitsministerens urigtige fremstilling. Det er min opfattelse, at folketinget ikke kan og ikke bør tolerere en sådan optræden af den ansvarlige justitsminister, men bør påtale det. Det er min opfattelse, at der trænges til en grundig udrensning i hele justits- og politivæsenets øverste ledelse. En sådan kan vi her stille krav om, men direkte ansvar kan folketinget kun gøre gældende

overfor den ansvarlige justitsminister. Jeg opfordrer tinget til at gøre dette ansvar gældende og fremsætter på mit partis vegne følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet tinget gør justitsministeren opmærksom på, at ikke blot visse af hans offentlige udtalelser vedrørende den seneste anholdelse af Leifer, men også visse af hans udtalelser i folketinget den 21. oktober ikke var i overensstemmelse med kendsgernerne,

fortsætter tinget behandlingen af forslag til finanslov.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet tinget gør justitsministeren opmærksom på, at ikke blot visse af hans offentlige udtalelser vedrørende den seneste anholdelse af Leifer, men også visse af hans udtalelser i folketinget den 21. oktober ikke var i overensstemmelse med kendsgernerne,

fortsætter tinget behandlingen af forslag til finanslov.“

Forhandlingen drejer sig nu om det stillede forslag om motiveret dagsorden.

Jeg skal efter henstilling udsætte mødet et kvarter.

Mødet udsat kl. 15²⁰.

Mødet genoptaget kl. 15³⁵.

Formanden: Jeg skal yderligere udsætte mødet et kvarter.

Mødet udsat kl. 15³⁶.

Mødet genoptaget kl. 15⁵⁰.

Formanden: Jeg skal udsætte mødet til kl. 16¹⁰.

Mødet udsat kl. 15⁵¹.